

Posudek bakalářské práce

Název práce: Přínos a využitelnost aktivizačních metod ve vybraném domově pro seniory

Autor práce: Eliška Bártová

Obor studia: Pedagogika volného času

Posudek vypracoval: Mgr. Věra Suchomelová, Th.D

Datum: 5. 5. 2021

Formální, gramatická a stylistická stránka:

V úvodu autorka definuje cíl: „...*popsat stáří a involuční změny s ním spojené a aktivizační programy a zjistit vliv těchto programů na jedince a na adaptaci v domově pro seniory.*“

Svou práci člení na teoretickou a praktickou část, přičemž avizuje jejich propojení.

Práce je nezvykle rozsáhlá, což je způsobeno zařazením výsledků dotazníkového šetření včetně grafů do samotného textu místo do příloh. Autorka čerpá z dostatečného počtu zdrojů, nicméně chybí aktuální studie, na které by navazovala, diskutovala s nimi, popř. se vůči nim vymezovala (orientace v dosavadním řešení problematiky jinými autory nevyplývá ani z úvodu). V textu autorka cituje s odchylkami od normy, což je patrné např. na straně 14, 16 nebo 25 (opakování plné citace téhož autora). Text obsahuje únosné množství gramatických chyb a stylistických nedostatků, které nenarušují jeho plynulost.

Obsahová stránka:

První čtyři kapitoly jsou zaměřené na teoretické ukotvení zkoumané problematiky. V první kapitole autorka definuje klíčové pojmy. Není jasné, jak kapitola 1.4 s názvem „Gerontologie“, která obsahuje pouze krátký souhrn definic, souvisí s daným tématem.

Ve druhé kapitole se autorka věnuje změnám, které se stáří souvisejí, a způsobu adaptace na stárnutí a stáří. Chybí zde témata jako vývojové úkoly seniorského věku nebo oblast potřeb seniorů, přitom akceptace vývojových specifik, měnící se potřeby seniorů a způsoby jejich naplnění hrají klíčovou roli v hodnocení kvality aktivizačních programů. V popisu psychických změn se autorka zaměřuje v zásadě na změny negativní až patologické, což budí dojem stereotypního pohledu na stáří jako období úpadku bez možnost dalšího rozvoje. Ve velmi stručném popisu změn sociální oblasti jsou naopak opomenuty podstatné změny v oblasti sociálního ukotvení stárnoucího člověka, umocněné přechodem do pobytového zařazení.

I tento faktor je při volbě metody aktivizační činnosti důležitý.

Kapitola 3.4 nese název „Problémy života v zařízení“ a zahrnuje dva odstavce bez jakékoli citace; z kontextu lze usuzovat, že se jedná spíše o shrnutí textu výše, nicméně by bylo vhodné to takto prezentovat.

Ve čtvrté kapitole se autorka věnuje významu aktivity ve stáří a edukace seniorů. Vzhledem k délce kapitoly (necelé dvě stránky) by bylo účelnější přiřadit ji například do úvodní kapitoly, nebo do následující páté kapitoly s názvem Aktivizační programy, kde autorka

obecně hodnotí přínos aktivizace a charakterizuje vybrané typy aktivit. V textu jsou tyto aktivity vždy označeny jako „terapie“, v praxi jde spíše o aktivizační činnosti bez jasně definovaného terapeutického záměru. Vzhledem k tomu, že se jedná o klíčovou kapitolu s ohledem na téma práce, bylo by vhodné se podrobněji věnovat zásadám smysluplné aktivizační činnosti, metodám a formám aktivizace a osobnosti aktivizačního pracovníka, který hraje v tomto procesu klíčovou roli.

Výzkumná část obsahuje odpovídající metodiku (pouze charakteristiku vybraného zařízení najdeme až v diskuzi), hypotézy a vyhodnocení jednotlivých otázek. Autorka ke svým závěrům dochází na základě výčtu relativní četnosti. I tak by bylo možné hledat vzájemné souvislosti a věnovat větší prostor interpretaci dat, která je ve srovnání s vyhodnocením otázek poměrně úsporná.

Je zřejmé, že se autorka během tvorby musela potýkat s měnícími se podmínkami v zařízení, kde chtěla výzkum realizovat.

S ohledem na uvedené skutečnosti navrhuji hodnocení velmi dobře až dobře v závislosti na obhajobě.